

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/73/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010494
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3823010494.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., D. XXX/XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. septembra 2023, prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 07. augusta 2023, sp. zn. 3T/26/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 07. augusta 2023, sp. zn. 3T/26/2023, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa v auguste 2022 do 14.02.2023, v C., v dome na D. E. XXX/XX, počas vzájomného spolužitia v spoločnej domácnosti pod vplyvom alkoholu spôsobil svojou matkou A. B. psychické utrpenie a jeho konanie pociťovala ako ťažké prikorie, pričom v uvedenom období v presne nezistené dni a časy jej v jeho prítomnosti opakovane zakazoval kašľať, nahlas dýchať, nadával jej, a to aj vulgárne, udieral ju otvorenou dlaňou a pästami do tváre, rúk, ramena a nôh, zakazoval jej ísť spať pred 22:00 hod., ak išla spať skôr, tak jej na druhý deň nadával a fyzicky ju napádal, kričal po nej, vyhrážal sa jej zabitím, pričom bol agresívny a jeho konanie voči poškodenej malo stúpajúcu tendenciu, od polovice januára 2023 k nemu dochádzalo približne každý druhý deň, poškodenej sa ho bála, mala z jeho konania stres, v dôsledku čoho trpela nechutenstvom, pričom obvinený konkrétne aj

dňa 15.12.2022, približne o 15:45 hod., v kuchyni povedal svojej matke A. B., že je tupá krava, hlava vypatlaná, následne jej pravou dlaňou dal facku do oblasti bočnej strany hlavy a udrel ju kolenom do oblasti brucha,

v presne nezistený deň koncom januára 2023 alebo začiatkom februára 2023 v obývačke dostal záchvat hnevu a svoju matku A. B. niekoľkokrát päťou udrel do rebier na ľavej strane tela, po čom jej povedal, že simuluje, aby si ľahla a vulgárne jej nadával,

dňa 13.02.2023 v čase okolo 18:00 hod. v obývačke domu fyzicky napadol svoju matku A. B. a vyhrážal sa jej zabitím, pričom jej povedal, že ju zabije, že ju zapáli, podreže a hodí do žumpy, pričom po týchto vyhrážkach, ktoré u nej vzbudili obavu o jej život a zdravie, zamkol dvere a schoval kľúč, povedal jej, aby ležala, aby sa nehádala, zakázal jej pohybovať sa po dome, musela nehybne ležať na gauči, nemohla zavolať políciu, ani pomoc, ani zakričať, nakoľko sa bála fyzického útoku z jeho strany,

dňa 14.02.2023 v čase o 13:30 hod. svoju matku A. B. v obývačke domu po predchádzajúcich slovných urážkach a nadávkach opakovane udieral päťou do oblasti hlavy, v dôsledku čoho spadla na zem, kde ju opakovane kopol do tela, do oblasti boku, do sedacieho svalu, povedal jej, že ju skántri a po tom, čo sa postavila, ju sotil na gauč, pričom poškodená utrpela od presne nezisteného obdobia pomliaždenie rôznych častí tela s podkožnými výronmi krvi so sťažením obvyklého spôsobu života maximálne 6 dní a vplyvom jeho konania nastali u poškodenej A. B. zmeny v emocionálnej oblasti, v psychickom prežívaní vykazuje depresívnu a anxióznou symptomatiku, prítomné sú negatívne myšlienky a emócie, ktoré narúšajú náladu, prežívanie, vyskytujú sa suicidálne myšlienky, prítomné sú vegetatívne ťažkosti nechutenstvo, poruchy spánku, pozornosti, úzkostnosť, poškodená vykazuje zásadné narušenia v afektomovite a recidivujúcu depresívnu poruchu, prežíva vo zvýšenej miere distres, pričom je liečená u psychiatra a v rozhodnom období bola viackrát hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení.

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 208 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l), n), § 38 odsek 3, § 49 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a), c) Trestného zákona s použitím § 74 ods. 1 Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil aj ochranné psychiatrické, addiktologicky zamerané, liečenie ústavnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor podal proti nemu v zákonnej lehote odvolanie, ktoré zdôvodnil nasledovne:

„Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 3T/26/2023 - 223 zo dňa 07.08.2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX, uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený podľa § 208 ods. 1, § 36 písm. l), n), § 38 ods. 3, § 49 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bolo podľa § 73 ods. 2 písm. a), c) Trestného zákona s použitím ustanovenia § 74 ods. 1 Trestného zákona uložené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Predmetný rozsudok prvostupňového súdu považujem vo vzťahu k výroku o vine obžalovaného za zákonný a dôvodný a rovnako tak nemám žiadne výhrady voči konaniu, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Nestotožňujem sa však s výrokom o treste, a to najmä s poukazom na osobu obžalovaného a spôsob jeho života a rovnako charakter a závažnosť spáchaného skutku.

Súd svoje rozhodnutie o výške trestu zdôvodnil tým, že prihliadol predovšetkým na priznanie a oľutovanie trestnej činnosti obžalovaným, ako aj na starostlivosť obžalovaného o poškodenú, matku, ktorú jej napriek páchaníu trestnej činnosti poskytoval, čo potvrdila aj samotná poškodená. Vzhľadom na duševnú poruchu obžalovaného a jeho zmenšenú príčetnosť, súd vzhľadom ako účelnejšie a dôvodnejšie na ochranu spoločnosti, práve uložené psychiatrické liečenie a trest vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne považoval za primeraný, pričom vyšší trest by bol pre obžalovaného podľa názoru súdu neprimerane prísny. Vzhľadom na vyššie uvedené súd považoval trestnú sadzbu 3 roky až 8 rokov za neprimerane prísnu, a preto vo vzťahu k obžalovanému aplikoval moderačné ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu z dôvodu zmenšenej príčetnosti obžalovaného v čase spáchania trestného činu a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 39 odsek 2 písm. c) Trestného zákona súd môže mimoriadne znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby stanovenej Trestným zákonom, ak odsudzuje páchatela, ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatela, by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestnom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží ochranné liečenie. Z výkladu citovaného ustanovenia § 39 odsek 2 písm. c) Trestného zákona je zrejmé, že súd by mal pristúpiť k moderácii trestu len za existencie zmenšenej príčetnosti u páchatela skutku s prihliadnutím na jeho zdravotný stav. V danom prípade je zdravotný stav obžalovaného v súčasnosti zjavne stabilizovaný, pretože sa nedostáva k návykovým látkam, ktoré rovnako ako existencia duševnej poruchy u obžalovaného, mali vplyv na jeho forenzne znížené rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti. Nedá sa určiť iba miera akou na zmenšenú príčetnosť obžalovaného vplývalo požívanie alkoholu a akou na zmenšenú príčetnosť vplývala duševná porucha.

Z vykonaného dokazovania je teda zrejmé, že obžalovaný A. B. pravidelne a vo veľkom rozsahu požíval návykové látky- alkohol, čo malo neprehliadnuteľný vplyv aj na jeho konanie v čase skutku a na zníženie jeho rozpoznávacích a ovládacích schopností, teda je možné konštatovať, že čiastočne si aj sám obžalovaný svojim konaním privodil tento stav.

Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu a závažnosť činu, či osobnosť páchatela, Trestný zákon priznáva súdu na túto situáciu reagovať možnosťou zníženia trestu mimo hraníc zákonnej trestnej sadzby. Je dôležité, aby uplatnenie moderačného oprávnenia súd vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia. Vo vzťahu k obžalovanému súd síce uviedol svoju argumentáciu, avšak je potrebné zvážiť aj otázku zabezpečenia ochrany spoločnosti a to najmä s poukazom na osobu obžalovaného, ktorý bol už v minulosti za obdobný skutok voči poškodenej právoplatne uznaný vinným, a to za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil voči matke A. B. a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou 20 mesiacov. Zároveň mu bolo uložené ochranné liečenie protialkoholické ambulantné. Uvedené odsúdenie má zahladené. Následne bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza z 25.04.2022, právoplatný dňa 27.05.2022, odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 22 mesiacov. Navyiac, skutok, pre ktorý je v súčasnosti trestne stíhaný, páchal počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a dopustil sa ho bezprostredne po jeho prepustení z ochranného protialkoholického liečenia.

U obžalovaného sa teda nejednalo o jednorazové náhodné porušenie spoločenských noriem, ale o úmyselné a opakované konanie voči poškodenej.

Taktiež nie je namieste pri určovaní výmery trestu, a najmä jeho znížení pod dolnú hranicu trestnej sadzby, prihliadať na plné doznanie sa obžalovaného, nakoľko túto skutočnosť vyhodnotil súd ako poľahčujúcu okolnosť a teda prihliadol by na jednu okolnosť dva krát.

V zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona je hlavným a základným účelom trestu zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že sa mu zabráni v páchaní trestnej činnosti. Práve s poukazom na potrebu zabezpečenia ochrany spoločnosti, nie je namieste v prípade obžalovaného A. B. použitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu v takom rozsahu ako tomu bolo v tomto prípade. Okresný súd obžalovanému uložil mimoriadne nízky trest vzhľadom na jeho osobu a spôsob jeho predchádzajúceho života, ako aj vzhľadom na závažnosť skutku a predchádzajúce odsúdenia obžalovaného. Súd znížil trest o viac ako polovicu spodnej hranice trestnej sadzby stanovenej pre stíhaný trestný čin.

S poukazom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne, v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Prievidzi vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému A. B. sám podľa § 208 ods. 1, § 36 písm. l), n), § 38 ods. 3, § 49 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona uložil primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody prísnejší ako bol uložený prvostupňovým súdom, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.“

Obžalovaný vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora prostredníctvom obhajcu uviedol:

„Rozhodnutie OS Prievidza zo dňa 7.8.2023 vydané v predmetnej trestnej veci považujem za správne, zákonné a spravodlivé. Okresný súd po vykonaní dôkazov, ktoré mu boli uložené odvolacím súdom vykonal osobný výsluch znalca ako aj výpoveď poškodenej ktorá je zároveň aj matkou obžalovaného. S prihliadnutím na osobnú výpoveď znalca, ako aj výpoveď matky obžalovaného ktorá doslova uviedla, že so svojim synom sa nielen zmierila, ale mu aj odpustila a doslova s plačom a vzhľadom na svoju situáciu prosila súd o mierny trest pre svojho syna. Ďalej uviedla, že má vážne zdravotné a psychické problémy, žije sama a okrem svojho syna nemá nikoho kto by jej pomohol v jej ťažkej životnej situácii. Preto prvostupňový súd vzhľadom na tieto skutočnosti podľa môjho názoru veľmi správne uplatnil možnosť ktorú mu umožňuje trestný zákon v tom smere aby obžalovanému mimoriadne znížil trest mimo hraníc zákonnej trestnej sadzby.

Obžalovaný sa pred súdom opätovne svojej mame ospravedlnil. Povedal, že sám požiadal znalca, aby mu navrhol ústavnú liečbu a aby mu bola táto liečba aj súdom uložená s tým, že sa chce vyliečiť a po absolvovaní výkonu trestu chce žiť so svojou mamou životom poriadneho človeka.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhujem, aby odvolací súd rozhodol tak, že v súlade s § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátorky zamietne pretože nie je dôvodné.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry sa stotožnil s odvolaním, ako aj jeho písomnými dôvodmi a navrhol mu vyhovieť. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytykané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním.

Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním prokurátora napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o treste odňatia slobody, uloženom obžalovanému, senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že napadnuté výroky rozsudku okresného súdu sú správne a zákonné.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora proti výrokom napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste obžalovanému, z obsahu jeho odôvodnenia, vyplýva, že prokurátor namietal existenciu vád podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., teda že nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému je neprimerane mierny.

Pokiaľ ide o odvolaním prokurátora namietanú neprimeranú miernosť nepodmienečného trestu testu odňatia slobody obžalovanému, z odôvodnenia podaného odvolania nevyplývajú žiadne námietky vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, ktoré viedli okresný súd k uloženiu predmetného trestu. Na základe preskúmania veci ani odvolací súd nezistil, že by okolnosti, z ktorých okresný súd vychádzal pri ukladaní trestu obžalovanému nemali oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Podstata odôvodnenia odvolania prokurátora podľa názoru odvolacieho súdu spočíva v tom, že podľa názoru prokurátora okresný súd nesprávne vyhodnotil okolnosť, že obžalovaný „bol doposiaľ dva krát odsúdený“, ktorá okolnosť s poukazom na účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. odôvodňuje záver o neprimeranej miernosti obžalovanému uloženého nepodmienečného trestu odňatia. V súvislosti s uvedeným odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že vzhľadom na fikciu zahľadania predchádzajúceho odsúdenia, pri rozhodovaní o vine nie je možné vychádzať zo skutočnosti, že odsúdený spáchal predmetný trestný čin potom, čo bol odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil voči matke A. B. a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou 20 mesiacov. Z okolností, vyplývajúcich z odpisu z registra trestov možno vyvodiť sklony obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti, ktorú okolnosť okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu zohľadnil v uložení najprísnejšieho druhu trestu a to nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Správnosti postupu okresného súdu nie je možné vytknúť ani úvahu o uložení trestu obžalovanému pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom za trestný čin, zo spáchania ktorého bol

uznaný vinným. K takémuto postupu na základe skutočnosti, že obžalovaný spáchal trestný čin v stave zmenšenej pričetnosti a zistenej závislosti obžalovaného na alkohole, okresný súd priamo oprávňovalo ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., ktoré je špeciálnym ustanovením k § 39 ods. 1 Tr. zák. Uvedené ustanovenie umožňuje súdu v takomto prípade uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ustanovenej Trestným zákonom, ak dospeje k záveru, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestnom kratšieho trvania, pričom v tomto prípade súd nie je dokonca viazaný ani obmedzeniami výšky trestu uloženého pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa ustanovenia § 39 ods. 3 Tr. zák.

S poukazom na to, že odvolací súd dospel k záveru o správnosti vyššie uvedených skutkových záverov okresného súdu, majúcich oporu vo vykonaných dôkazoch, stotožnil sa aj so záverom okresného súdu, podľa ktorého okresným súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov za súčasného uloženia ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou, predpoklad trvania ktorého je v zmysle § 35 ods. 6 Tr. zák. dovtedy, kým sa nesplní jeho účel, je spôsobilým prostriedkom na dosiahnutie ochrany spoločnosti v súlade s ustanovením § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. Preto odvolací súd nedospel k záveru o existencii odvolaním prokurátora uplatneného dôvodu odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., teda, že okresným súdom mal byť obžalovanému v prejednávanej veci uložený neprimerane nízky trest odňatia slobody.

Nad rámec úvah, ktoré viedli okresný súd k uloženiu trestu obžalovanému a ktoré odvolací súd považuje za správne, logické a dávajúce riadnu odpoveď na všetky otázky, rozhodné z hľadiska ukladania trestu obžalovanému, podľa názoru odvolacieho súdu v prospech správnosti odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu hovorí aj okolnosť, ktorou je vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal.

Z tohto dôvodu odvolací súd dodáva, že okresný súd sa správne vysporiadal v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. so všetkými okolnosťami prejednávanej trestnej veci, keď sa zaoberal aj osobou obžalovaného a jeho sklonmi k páchaniu trestnej činnosti ako aj skutočnosťou za akých okolností obžalovaný spáchal trestný čin, za čo v konečnom dôsledku správne ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby skutkovej podstaty trestného činu.

Na základe uvedeného preto odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému okresným súdom napadnutým rozsudkom v danom prípade nevykazuje znaky neprimeranej miernosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,

l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobrať na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.